

תפארת רפאל

מיסודו של הראשון לציון מרן רננו עובדיה יוסף זצוק"ל

עלון תורה והלכה לכל בני המשפחה

יוצא לאור ע"י תלמוד תורה ומפעלי חסד
"תפארת רפאל" ע"ש רבי רפאל זביון בן פינחס זצ"ל
ע"ש מו"ר שרה זביון בת דינה ע"ה
נוסדו בשנת תשכ"ז (1967) בתל אביב

פְּרָשַׁת: חַיֵּי שָׂרָה

עֲלוֹן מִס': 1,877 | תשפ"ב

ליקט וערך: הרב רפאל זביון שליט"א
רב בק"ק "תפארת רפאל" תל-אביב

העלון נוסד בשנת תשמ"ה (1985)
בידי הרב שלמה זביון שליט"א

מִי אָנוּ - אֲבָרָהִם אוֹ עֶפְרוֹן?

מעשה בגוי, ושמו עפרון. איכר היה, עובד אדמה, ולו חלקת שדה ממנה הוציא לחמו. העיר חברון, אדמת טרשים היא. שפר חלקו, ושדהו הניבה שפעת תבואה. רק בקצה השדה התגבב לו סלע בתוכו נפערה מערה אפילה. נזהר עפרון שלא להגיע לשם עם המחרשה, כדי שלא ישבר הלהב ולא תושבת העבודה. צר היה לו על נתח זה של סלע צחיח, שנגס בשדהו הפוריה. התנחם בכך שהסלע אינו ממוקם במרכז השדה, אלא בירכתייה בלבד. **יוֹם אַחַד**, יום אותו לא ישכת, האיר לו המזל פניו. אברהם, אותו אדם נכבד ונשוא פנים, המודיע ומפרסם ברבים שיש בורא לעולם וחייבים להודות לו ולעבדו, ורבים הצטרפו לתנועתו, אברהם מבקש לקנות את הסלע הצחיח כדי לקבור את שרה אשתו במערה, ומוכן לשלם תמורתו ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר! עפרון היה לעשיר מופלג, יכול לבלות ימיו ברווחה, ולא עוד אלא שמינוהו לראש הקהילה - מה יכול עוד אדם לרצות!... **עַתָּה נִסִּיחַ דַּעַתְנוּ מַעֲפְרוֹן**, ונפנה - להבדיל - לדברי הזוהר הקדוש. **בוֹזֵהָר מְבוֹאֵר**, שיש למערת המכפלה שייכות לגן העדן, ואדם הראשון עמד על כך בבואו לקבור את חוה, וקברה שם. בהגיע שעתו, קברו שם בנו שת, ולאחר מכן נשתכח הדבר מן הבריות עד שבא אברהם.

וְכִיצַד גִּילָה אַבְרָהָם אֶת הַמָּקוֹם וּסְגוּלָתוֹ? עמדו על כך בזוהר הקדוש בפרשתנו: רבי אלעזר בן רבי שמעון בר יוחאי אמר, בשעה שבאו המלאכים לאברהם וביקש לקיים בהם מצות הכנסת אורחים, לקח בן בקר רך וטוב. ברח הפר, ואברהם אבינו רץ אחריו לתופסו, ככתוב **"וְיֹאֵל הַבֶּקֶר רֵץ אַבְרָהָם"**. דהר הפר ואברהם אחריו, נכנס הפר למערה ונכנס אחריו. נכנס הפר למערה בתוך מערה, ולפתע מצא אברהם אבינו עצמו בהיכל מאיר מזיו השכינה, ואבות העולם (אדם וחווה) טמונים בו, וריח גן עדן שורה בו, וחמד את המקום למנוחתו. כבר ידענו, שלא באו חכמים לספר מעשים מן העבר, אלא כדי להפיק לקחים לעתיד. בגדר "מעשי אבות סימן לבנים". מה ביקשו שנלמד מאופן גילוי המערה? לשם כך עלינו להבין עניינה וסודה...

כְּתוּב בּוֹזֵהָר הַקְדוּשׁ (ח"א נו ב) על מערת המכפלה אשר בחברון, "ראה אדם הראשון אור אחד דקיק בוקע באותו מקום, שיוצא מגן עדן, וחמד אותו המקום הסמוך לגן העדן". אין לנו עסק בנסתרות, אבל המקובל האלוקי **רבינו משה קורדובירו** זיע"א בספרו "אור יקר" הסביר, שעולמנו זה גשמי הוא, וגן העדן רוחני. וכידוע שבין שתי דרגות יש ממוצע, דרגה מקשרת, המזככת את הגשמי והופכת לרוחני. אותה, מסמלת מערת המכפלה. והרי לנו רמז מפעים בשמה: **מִכְפָּלָה**, כי מקשרת היא בין שני העולמות! ולכן, כתב **רבינו האלשיך הקדוש** זצ"ל בפרשתנו, קרויה עיר מערת המכפלה בשם חֶבְרוֹן, כי מחברת היא את העולם התחתון לעולם העליון!

לאור ידיעות אלו, נכונים אנו להיכנס בטרקלין, להבין דברי חכמים וחידותם. "הבורא יצר באדם, כל מה שברא בעולמו". האדם "עולם קטן" הוא. מערת המכפלה בעולם, וכעין "מערת המכפלה" באדם. האדם מורכב מגוף ונשמה, הגוף גשמי והנשמה רוחנית. כאשר אוכל הוא ושותה, נח וישן, מועיל הוא לגוף. כשהוא מקיים מצוות, לומד תורה ומתפלל, מאיר הוא לנשמה. ויש נקודת חיבור בין שניהם. לזיכוך הגוף, לחיים רוחניים ומרוממים. אז יש כאלו שהם בבחינת "עפרון". שכל מעיינים בחרישה וקצירה בעמל בלתי פוסק, וכל מאויים **"אַרְבַּע מְאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֵבֶר לְסַחֵר"**. ומורשת האבות והקשר לעולם העליון הם עבורם מטרה. אדמת טרשים שאי אפשר לעבדה, ויש רק להיזהר שהמחרשה לא תתקל בה... היו שמחים להיפטר ממנה, ולמכרה... אך בניד רחמים על אטימותו של עפרון אין די. רבותינו מבקשים גם להשמיענו כיצד נוכל לחשוף את נקודת החיבור בין העולמות, ולזכות בה! ומה היא נקודת החיבור, אותה "חברון" שבאדם. מתי יאיר לכפל רבדיו, מתי המצוה שייקיים תזכך גם את גופו ותנחילו חיי עד, כהוויית האבות והאמהות במערתם? כאשר **ירויץ** אחרי המצוה, ויטרח בה בכל גופו: **"רֵץ לְהֵבִיא בֶן בְּקָר, וּבְרַח מִפְּנֵי בֶן הַבֶּקֶר, וּרְדָף אַחֲרָיו - וְנִכְנַס לַמְעַרַת הַמִּכְפָּלָה!"**

כמה נפלאים הדברים! כמה מאירים עתה דברי חכמינו כי **"לְפֻסֵם צַעֲרָא אֲגָרָא"** (אבות פ"ד), לפי הטורח במצוה, לפי גיעתנו בה, כך ירבה שכרנו. ולפיכך **"הָרֵץ לְמִצְוָה"**, כי אז יזדככו הגוף והנשמה כאחד, ויקנה אף הגוף חיי נצח, יזכה לאור הבוקע מגן העדן!

"וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֵׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה" (כג, א) - אומר רש"י: "כולן שווין לטובה". האומנם לא ידעה שרה אימנו אלא שנים טובות בלבד, וכי מעט הוא הצער שידעה בחייה? אלא בהיותה צדקת אמיתית קיבלה הכול באהבה, לא השמיעה מילה של תרעומת, ותמיד אמרה "גם זו לטובה".

וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה (כג, א) - "ויהיו" = 37, שזה עיקר חייה מלדת יצחק עד מותה. כי במשך תשעים שנה לא היו לה בנים, ומי שאין לו בנים חשוב כמת. (בעל הטורים)

מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֵׁבַע שָׁנִים (כג, א) - מפרש רש"י: בת מאה כבת עשרים לחטא, מה בת עשרים לא חטאה, שהרי אינה בת עונשין, אף בת מאה בלא חטא. וזה מרומו במלה "וַיְהִי" שניתן לקוראה גם מן הסוף להתחלה, כי גם סוף ימיה של שרה אימנו היו כתחילתם. (רבי מאיר מפרימישלאן)

וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעֶפְרָן (כג, טז) - "עפרן" בלי ו' כתיב, גימטריה ארבע מאות. (בעל הטורים)! ולמה ארבע מאות שקל? אמר עפרון: "בִּינֵי וּבֵינָה מֵה הוּא", מה הסכום הנמצא באמצע שמי ובאמצע שמך, אות ר' בשמי ואות ר' בשמך - הרי ארבע מאות.

וַאֲבָרְהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים (כד, א) - כשהגיע למנין "ימים", דהיינו מאה, נולד יצחק. (בעל הטורים)

וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאָה לָּהּ (כד, כא) - "משתאה" ראשי תיבות ממתין שרבקה תשקה את הגמלים.

"לָבֶן" - ראשי תיבות לָבֶן בֶּן נָחוֹר! 108 פעמים נזכר יצחק בתנ"ך, וסימנך "קח נָא אֶת בְּנֶךְ", קח = 108.

שאלו פעם את רבה של קלויזנבורג, מדוע נסמכה פרשת "וַאֲבָרְהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים" לפטירת שרה? והשיב: אברהם אבינו היה זקן גם קודם שנפטרה שרה, אלא שלא חש זאת מפני ששרה הייתה עזרתו בחיים. ומשנפטרה, קפצה עליו זיקנה, כי "אין אישה מתה אלא לבעלה".

שָׂרָה
 רב אחד יצא עם בני משפחתו אל עיר רחוקה, כדי לחגוג שידוך שערך בין בנו ובין בתו של הגביר המקומי. בהיותם בדרך עצרו באכסניה וכאשר שמעו אורחי המקום את מטרת הנסיעה, החלו לדבר בגנותו של אותו גביר ובגנותה של בתו. אמר להם הרב: "התורה מספרת כי לאליעזר עבד אברהם אירע נס של קפיצת הדרך - באותו יום שיצא מארץ כנען בא לחרן. לכאורה לשם מה נעשה לו נס זה? אלא אילו היה אליעזר מתנהל בדרך הרגילה, היה צריך להתאכסן באכסניות והיה שומע דברי רכילות בגנות רבקה ומשפחתה, והשידוך לא היה יוצא אל הפועל..."

מושגים ביהדות

חשוון

בכ"ג בחשוון תש"ג (1942), אירע הקרב המכריע באל-עלמיין שבמצרים, בו ניצחו הכוחות הבריטיים את הצבא הגרמני שאיים לפלוש לארץ ישראל ולהשמיד חלילה את היהודים שבה. היה זה בגדר נס גלוי, לקיים מה שנאמר "וַיְבַהֵר צִיּוֹן תְּהִי פְּלִיטָה".

בכ"ד בחשוון תרע"ט (1918), חתמה האימפריה העות'מאנית (הטורקית) על הסכם שביתת נשק עם בעלות הברית, ובכך מסתיימת מלחמת העולם הראשונה שנמשכה כארבע שנים. במהלך המלחמה העקובה מדם, נהרגו למעלה מ-16 מיליון בני אדם, מתוכם כ-40% אזרחים והשאר חיילים. יהודי ארץ ישראל סבלו מרורות במלחמה זו, וחצי מאוכלוסייתה נספתה.

סיפור השבוע

גדולים הצדיקים במיתתם!

בבית העלמין שבחברון טמון רבה של העיר, הגאון רבי חיים חזקיהו מדיני זצ"ל, הנודע על שם יצירת הענק בת עשרת הכרכים "שדה חמד". כל ימיו נזהר שלא ליהנות מאדם, והתפרנס ממשכורתו הזעומה וממכירת ספריו. פעם בא לפניו אדם וביקש להעניק לו ארנק גדוש דינרי זהב. משסירב ליטלו, אמר: "רבינו, חשוך בנים אני, ואיש ישבה התגלה לי בחלומי ואמר שאעלה לחברון ואוושע מפי הרב. או אז נדרתי סכום זה לצדקה!" ענהו הרב: "הרי לפניך קופת הישיבה וקופת מתן בסתר ובזכות הצדקה תוושע, וגם אנכי אעתיך בעדך!" לתקופת השנה נולד לו בן, ונקרא חיים חזקיהו על שם הרב הנערץ. הגאון נפטר בשנת תרס"ה (1904). כשנה וחצי לאחר מכן הזדמן רבי משה בלוי זצ"ל לחברון, ובספר זיכרונותיו סיפר: העיר רעשה וגעשה. פורעים ערבים פירקו את המצבה וניסו להוציא את הגאון מקברו. החלו למשוך ברגליו, אך כאשר נוכחו שהגוף שלם כביום הקבורה והתכריכים נוצצים כשלג, אין עליהם כל כתם, נבהלו וברחו. וכל התושבים מנער ועד זקן יצאו לבית העלמין לחזות בפלא, וגם אני בתוכם. וראו הכל כי שם ה' נקרא על הצדיק ולא שלטה בו רימה, והייתה התעוררות רבה. וזכות ישיני חברון - במערת המכפלה, וכל גאוניה וקדושיה לדורותם - תגן על בני המקום ועל כל יושבי ארץ הקודש, ועל עם ישראל כולו.

יוסיף חֲכָמָה

פְּטִירַת שְׂרָה אִמְנוּ

פרשתנו מתחילה עם פטירתה של שרה אמנו בקרית ארבע היא חברון. חז"ל מספרים שהשטן התחפש לזקן ובא לספר לשרה על שחיתתו של יצחק ומרוב צער החלה לבכות ולילל. הלכה לחברון לחפשו והגיע עד קרית ארבע, שם מצאה את הענקים וביקשה מהם להביט מרחוק ואמרו לה שרואים איש זקן עומד וסכין בידו. מיד בא השטן והתייצב לפניו מחופש כיצחק בנה, ומרוב התרגשות פרחה נשמתה. **הגרים נקראים על שם אברהם ושרה**, מפני שהיו הראשונים שגיירו נוכרים וקירבום לאמונה בקב"ה. אברהם גייר את האנשים ושרה את הנשים, והילדים שהניקה שרה התגיירו גם הם. **שרה אמנו** לא היה לה בית ולד והקב"ה עשה עמה נס גדול וילדה את יצחק. **דורשי רשומות** מצאו רמז ל**מידת השמחה** שמרבה זרע והעצב שמעכב את ההולדה, שנאמר "אם הַנְּנִים שְׂמָחָה", ואצל שרה נאמר "וַתִּצְחַק שְׂרָה בְּקִרְבָּהּ" ולאחר מכן נולד לשרה בן, מתוך השמחה. הרד"ק **מדריך מדברי שרה "ואדני זקן"**, שהאיש קורא לאשתו בשמה ולא האשה לאיש, שלא אמרה "ואברהם זקן". וכן אצל עובדיה הנביא, שלא קראה לו אשתו בשמו אלא אמרה "עבדך אישי מת". **שמה הנוסף של שרה הוא יסכה**, כמובא בבראשית פרק י"א, ובעל הטורים מצא רמז נאה כי שרה ב-א"ת ב"ש, אותיות בג"צ והוא בגימטרייה יסכה. **עקידת יצחק הייתה בראש השנה**, ובאותו היום שמעה שרה ותצעק ותייבב ותיילל, ולכן נאמר "יום תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם" ומתרגם "יום יבבה", כדי שיזכור לנו הקב"ה את יללת שרה אמנו ויכפר לנו.

יוסיף דַּעַת

תְּפִילֹת אַבוֹת תִּיקָנוּם

"וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֶה" (כד, סג) - אומרים חז"ל באותה שעה, תיקן יצחק אבינו תפילת מנחה. כנאמר במסכת ברכות (כד:): "תפילות אבות תיקנום". והנה האות השנייה בשמות האבות מרמזת לנו על התפילה שתיקן כל אחד מהאבות הקדושים: **אברהם** - תפילת ה**בוקר**, שחרית. **יצחק** - תפילת ה**צהריים**, מנחה. **יעקב** - תפילת ה**ערב**, ערבית.

מפניני מֶרֶן הגר"ע יוסף יצוק"ל

לֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּחִינוּךְ הַיְלָדִים

ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה... ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו.. (כה, ח-ט) - רש"י פירש: "מכאן שעשה ישמעאל תשובה והוליך את יצחק לפניו, והיא שיבה טובה שנאמרה באברהם". **ישמעאל**, מתחילת דרכו, פרא אדם היה, ידו בכל ויד כל בו. ומאידך, יצחק אבינו עדין נפש היה, כל כולו קדושה וזוהר, עולה תמימה. בלית ברירה נאלץ אברהם אבינו להפריד ביניהם, שיצחק לא יושפע חלילה ממעשיו של ישמעאל. ואכן ישמעאל פנה והלך לו אל המדבר, שם נהיה רובה קשת, צד ומלסטם את הבריות... **ולמרות כל זאת, לבסוף חזר ישמעאל בתשובה**. שנות ילדותו בביתו של אברהם אבינו הטביעו בו חותם. אמת, עברו שנים רבות מאז, אבל לבסוף זה השפיע. ישמעאל חזר בתשובה! **ללמדך**, כי אל לו לאדם להתייאש בחינוך ילדיו ויוצאי חלציו, אל ירפה בדבר. אלא ישקיע את כל כוחותיו ומרצו בחינוכם. וגם אם נראה שהדברים לא פועלים בהם, עם כל זאת אל יתייאש. כי לבסוף הדברים יחלחלו בליבם וישפיעו עליהם לטובה. **שום פעולה אינה הולכת לריק**.

הרב שלמה זביחי שליט"א רב העדה המשהדית (אירן) ורב ק"ק תפארת רפאל יחד עם ראשי העדה המשהדית בניו יורק, כסיוור בחברון והסביבה לבדיקת צורכי תושבי היישוב היהודי בחברון וחיוקם.

הראשון לציון והרב הראשי לישראל הגאון רבינו **יצחק יוסף שליט"א** נושא דרשה לתושבי קרית ארבע והסביבה, ב**אולם יצחק'** התפוח ליהודים עשרה ימים בשנה.

מערת המכפלה הממוקמת במזרח העיר חברון, מקום קבורת אבות ואמהות האומה. בתמונה: מלפני 100 שנה. הבנין שמעל המערה השתמר מתקופת בית המקדש השני.

אימרת השבוע

יסוד האושר הוא: אהבת האמת בשכל, אהבת היושר בחיים, אהבת היופי ברגש, אהבת הטוב במעשה. (הרא"ה קוק)

מדור ההלכה על פי הראשון לציין הגאון
מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ס

עֵשֶׂה לְךָ רֵב

הלכות התפילה בערב שבת

- א. לכתחילה ראוי לקבוע זמן תפילת מנחה בערב שבת כ-עשרים דקות קודם השקיעה, ומיד לאחר מנחה יאמרו קבלת שבת. וצבור המגיע בערב שבת לבית הכנסת לאחר השקיעה, מותר להם להתפלל מנחה עם חזרת השליח צבור לאחר השקיעה, ולקבל שבת בתוך י"ג דקות וחצי שלאחר השקיעה, כל שיש צורך בדבר, וגם כדי למנוע מחלוקת בקרב הקהל. וכמובן שיש להזהיר את הקהל המגיע מאוחר לביהכ"נ, **שעליהם לפרוש ממלאכה כרבע שעה קודם השקיעה**, כדי לקבל תוספת שבת בביתם. ומי שאיחר להתפלל מנחה בערב שבת, והוא סמוך לצאת הכוכבים, יתפלל מנחה אף שיודע שבאמצע תפילת הי"ח יגיע זמן צאת הכוכבים, ובלבד שמתחיל את העמידה קודם צאת הכוכבים.
- ב. מנהגינו שבעת אמירת "מזמור לדוד" ו"לכה דודי" הופכים את פניהם לצד מערב. ומקור מנהג זה הוא בדברי האר"י ז"ל. ובעת קבלת שבת מקבלים תוספת נשמה יתירה, **וכשאומר 'בואי לכה' מקבל תוספת הנפש של נר"ן (נפש, רוח, נשמה)**, ואחר כך כשעונה ברוך ה' המבורך לעולם ועד, מקבל תוספת הרוח של נר"ן, וכשאומר בסוף ברכות קריאת שמע ופרוס עלינו ועל ירושלים עירך סוכת שלום, מקבל תוספת הנשמה של נר"ן. [ובעת שאומרים "בואי לכה וכו'" בזה מקבלים את השבת לפי מנהגינו]. והמנהג לסמוך לבואי לכה פרק במה מדליקין, ואחר כך אומרים מזמור שיר ליום השבת, וכן ראוי להנהיג.
- ג. מצוות תוספת מחול על הקודש בשבת ויום טוב, דיה אף במספר דקות לפני שקיעת החמה. וטוב שיאמר בפיו קודם השקיעה אחר תפלת מנחה בלחש, שהוא מקבל עליו תוספת שבת (או יום טוב) מחול על הקודש.
- ד. **מקדימין להתפלל ערבית מוקדם יותר מבימות החול**, ומזמן פלג המנחה [שעה ורבע קודם צאת הכוכבים] יכול להתפלל ערבית ולקבל שבת, ולאכול מיד. ומכל מקום טוב ונכון שיאכל עוד כזית פת אחר שיגיע זמן צאת הכוכבים. כשמתפללים ערבית קודם צאת הכוכבים, צריך הרב או הגבאי להכריז אחר התפלה, ולהזכיר לצבור לחזור ולקרוא קריאת שמע אחר צאת הכוכבים.
- ה. בברכת השכיבנו שבתפילת ערבית של שבת, אינו חותם בה שומר את עמו ישראל וכו', שהרי שבת אינה צריכה שמירה, **כי השבת עצמה היא השומרת אותנו**. ואומר 'ויכולו' בתפילת לחש של ערבית, דאמר רב המנונא כל המתפלל ואומר ויכולו, כאילו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית. ומי שלא אמר ויכולו עם הצבור, כשאומר אחר כך ויכולו לא יתכוין לשם עדות, אלא כקורא בתורה.
- ו. יש לנהוג בכל תפילות של יום שבת לומר: **"שְׁבֶת קְדֻשָּׁה. וַיְנַחֲחוּ בּוֹ"**, בין בשחרית, בין במוסף ובין במנחה. אבל בערבית של שבת יש לומר **"וַיְנַחֲחוּ בּהּ"**.
- ז. אין לשליח צבור לומר ברכה מעין שבע אלא אך ורק בבית כנסת, במקום הקבוע לתפילה. אבל אם מתפללים בבית חתנים ובבית אבלים, וכיוצא בזה, אין לומר ברכה זו.

בכל ראש חודש ניתן לקבל פרקי תהילים קבועים לקריאה במשך החודש וכך לסיים מאות ספרי תהילים מידי יום, יחד עם כלל ישראל.

שיחת חינוך: **1800-260-260**

להצלחה לרפואה לזיווג לזש"ק לישועה

הזמנים לפי לוח "אור החיים" המבוסס על פסקי מרן הגר"ע יוסף זצ"ל

באר שבע	חיפה	תל אביב	ירושלים	כניסת השבת
5:37	5:35	5:34	5:37	כניסת השבת
6:27	6:25	6:24	6:27	יציאת השבת
7:04	7:01	7:00	7:04	רבינו תם

עלון השבוע לעילוי נשמת הצדיק הרב (מולא) אור שרגא בן הרב שמואל זצ"ל נפטר ב-כ"ה חשוון ה'תקנ"ד (1793) היה מקובל, דיין ומנהיג רוחני בקרב יהדות פרס ע"ש נבנה בית הכנסת 'היזדים' בירושלים

פְּרֻשֶׁת הַשְּׁבוּעַ

חיי שרה (שבת מברכין)

הַפְטָרָה

"וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד מַלְכֵינוּ אֲנִי"

תלמוד תורה לבנים
שיעורי תורה ויהדות לבנות
כולל ובית מדרש
כנסים תורניים
קירוב רחוקים
מכון הוצאת ספרים וחקר כתבי יד
דאגה לרווחת החיילים בצה"ל
עזרה לנזקקים
הדרכה רוחנית לעולים חדשים
מוקד עולמי לאמירת תהילים
שבועון תורני